

Petri hispani Folio xvi

156

Relatiuus est duplex: Uno modo relatiuus est: cuius eẽ ead aliud se habere: et hoc relatiuus est vnũ de decẽ p̄dicamentis. Aliud est relatiuus qđ est ante late rei recordatiuus: qđ vt vult p̄scianus in maiori suo volumine: Relatio est ante late rei recordatio: vt fortes currit qui mouet. ibi hoc relatiuus qui facit recordatiõem sine relatione de forte qui est res ante late. Omnis autẽ relatiuus fm̄ p̄imum modũ. de relatiuis se cũdo mō bic inuenimus

¶ Iste est tractatus scđs paruoꝝ logicalium. in quo post qđ Petrus h̄s. determinauit de suppositionibꝝ terminoꝝ absolutoꝝ. p̄sequenter exequitur de suppositionibꝝ terminoꝝ respectiuoꝝ. Et est rō ordinis ista qđ suppositio terminoꝝ respectiuoꝝ p̄supponit suppositõem terminoꝝ absolutoꝝ. ergo eam sequit. An recedẽs probat. qđ relatiua supponit sua antecedẽtia et antecedẽtia sua sunt absoluta. ergo r̄c. Alia ratio eẽ qđ suppositio dicit analogice de terminis supponẽtibꝝ. et p̄imo dicit de illis qui p̄ncipaliter supponit sed isti sunt termini absoluti. qđ termini respectiuũ sũt accẽtia respectia. et ergo nō p̄uenit eis suppositio nisi gratia suoꝝ antecedẽtiũ. P̄imo ergo diuidit relatiuũ vt eliciat membꝝ suo p̄posito ap̄tũ. dicens relatiuũ dicitur duplici. qđ aliquod est relatiuũ logicale. et est cuius totum esse est ad aliud quodammodo se habere. et sic est vnũ de decẽ predicamentis Aliud est relatiuũ gr̄maticale. et est ante late rei recordatiuus. Et illam diffinitõem p̄bat p̄ locuz a iugatis. nam relatio est ante late rei recordatio. ergo relatiuus est ante late recordatiuus. H̄s est p̄scianũ in maiori volumine Et solũ de relatiuo gr̄maticali est hic ad p̄positum.

¶ Relatiua nō supponit. ergo sup̄ h̄c agitur de eoꝝ suppositibus. An̄s probat qđ sunt adiectiua. sed adiectiua copulant Dicẽs dũ qđ adiectiua capiuntur dupliciter. Vno mō adiectiue. et sic simpliciter nō supponit sed copulant Alio mō accipiuntur adiectiua in q̄ntum in eis includitur aliqua substantiua. et sic possunt supponere gr̄a substantiui inclusi. tũc dicit qđ si capiuntur relatiua gratia suoꝝ antecedẽtiũ prout includit antecedẽtia. sic supponit. qđ tũc p̄ significatiõem sunt substantiua. Et qđ dicit. ex isto sequeretur qđ relatiuũ accẽdit eis nullo mō supponeret. cuius tñ oppositum postea practicabit. Sequela probat. qđ nō potest supponere gratia sui vt dictum est. nec gratia antecedẽtis. qđ talis āns nō supponit cũ sit adiectiuũ. Dicẽdũ qđ supponere accipit duplici. Vno mō p̄p̄te. et sic solum terminũ substantiuũ supponit. vel illa que includunt in se terminũ substantiuũ. et sic relatiua accẽdit nō supponit Alio mō accipit supponere transumptiue prout sc̄s transumptiue ad suũ genus quod est acceptio et sic etiam relatiua accẽtis supponit. id est accipitur pro eodem cũ suo antecedente. Et qđ petrus hispa. hoc intendat pater ex ordine quem obseruat. quia in

p̄imo tractatu agit de suppositione terminoꝝ absolutoꝝ quibus p̄uenit suppositio fm̄ se. Deinde sit secũdo quo ad eius principium de relatiuis substantie que supponit gratia antecedẽtiũ. Et in fine determinat de relatiuis accẽtiũ quibꝝ nō p̄uenit suppositio nisi gratia generis. qđ genus supponit qđ est acceptio potest transumptiue pro ipsa supponere. quia est regula de transumptiõem fm̄ rethores qđ inferi potest transumptiue pro superiori. si transumptio nō sit nisi mis obscura.

¶ Relatiua per se supponit. ergo non gratia antecedẽtiũ suoꝝ. An̄s probatur. cum dicit pater currit dominũ currit. ibi pater et dominũ sunt relatiua et supponit p̄ se. Dominũ duplex eẽ relatiuũ. sc̄z logicale. et hoc p̄ se supponit. et hoc qđ significat abstractive. Aliud est relatiuũ gr̄maticale. et est recordatiuus rei ante late. id est ante dicere. et tale relatiuũ p̄ se non supponit. de quo hic dicẽdũ est. qđ de oibꝝ terminis p̄ se supponentibus factis dicitur est

¶ De relatiuo gr̄maticali spectat determinare ad gr̄maticũ. ergo non ad logicũ. Dicẽdũ qđ in diuersis scientiis bene p̄t determinari de eodem. dũmodo hoc fiat in ordine ad diuersas passiones. Et rō est qđ sc̄ie nō variantur penes subiecta materialiter accepta. sed formaliter. qđ formalis ratio subiectoꝝ sumit in respectu ad diuersas passiones. Sic autẽ fit de relatiuo gr̄maticali. qđ de ipso determinat in gr̄matica fm̄ ordinem ad passiõem que est p̄gruitas. s̄z i isto tractatu determinat de eo in ordine ad suppositionem

¶ Quare hic nō determinat de relatiuo logicali. cuz tñ hoc magis spectat ad logicũ. Dicẽdũ qđ p̄. h̄s. hic determinat de vna passione termini que dicit suppositio. relatiuũ autẽ gr̄maticale habet sp̄alem modũ supponendi. qđ nō supponit nisi gratia sui antecedẽtis. sed sic non est de relatiuis logicalibꝝ. qđ si illa capiunt substantiue supponat sicut alij termini absoluti.

¶ Relatiuũ logicale est terminus respectiuũ. et nō supponit sicut terminus absolutus Dicẽdũ qđ terminũ dicit dupliciter respectiuis. Vno mō qđ respicit suũ correlatiuũ. Alio mō do qđ respicit suũ āns. et solũ hoc sc̄do mō terminũ respectiuũ dicit habere aliũ modũ supponendi a termino absoluto.

¶ Relatiuoꝝ autẽ quedã sunt relatiua substantie: vt qui ille. et similia. Quedam verõ sunt relatiua accẽtiũ. vt talis qualis. tantus quantus. Relatiuũ autẽ substantie eẽ qđ refert eandẽ rem in numero cum suo antecedente. vt qui ille

¶ Hic p̄ter diuidit relatiuũ gr̄maticale dicẽs. relatiuoꝝ qđã sunt relatiua sube. vt qui ille. et qđã accẽtis. vt talis qualis. Rō diuisionis est. nã omne relatiuũ refert āns. vel qđ refert ipm̄ p̄ modũ sube vt accẽtis. si p̄mũ sic est relatiuũ sube. si 2° sic est relatiuũ accẽtis. Vñ relatiuũ substantie est qđ refert eandẽ rem in numero cũ suo ante. vt iohãnes currit qđ mouet. Relatiuũ accẽtis est qđ refert eandẽ rem in sp̄e. vel refert suũ āns p̄ modũ denotatiõis. Sed qđ

L ij